

LJ. PERČINLIĆ, Slika VIII/65.

razvoj. Snažan uspon Perasta u XVII. i XVIII. st. vezan je uz pomorstvo. Iz toga su se doba očuvale mnogobrojne građevine, od kojih neke pripadaju među najvrednije spomenike-barokne arhitekture na I obali Jadrana. Posebno se ističe Bujovićeva palača, građena po projektu venec. graditelja Giovannija Fonte iz 1693, koja ima prizemlje i dva kata u jednostavnu

prostornome rasporedu. Na pročelju, okrenutu prema moru, u prizemlju je izbočen arkadni trijem, iznad kojega je terasa ogradena kamenom balustradom. Palača je monumentalna, dobro proporcionirana. Okviri otvora su nenametljivo obrađeni, kamena rustika odmjereno naglašena. Također je vrijedna ruševna palača porodice Zmajević, tzv. Biskupija, s monumentalnim baroknim ulazom i stubištem. U lođi su sasvim izbljeđjele freske T. Kokolje, koji je naslikao i fresku u kućnoj kapeli. Uz palaču je mauzolej-kapelica obitelji Zmajević, uz koji stoji istaknuti barokni zvonik (niz slika *Otajstva krunice* u mauzoleju pripisuje se T. Kokolji). Među baroknim se građevinama ističu Balovićeva palača i palača Smekia. U gradu se očuvalo više kuća peraštanskih pomorskih kapetana, na kojima su vrsno obrađeni kameni balkoni i okviri otvora; na nekima je u prvoj pol. XVIII. st. radio graditelj I. Katičić.

Grad ima nekoliko crkava iz doba baroka, od kojih je najveća župna crkva. Najprije je 1691. podignut barokni zvonik po nacrtu venec. arhitekta Giuseppea Beatija (graditelj je, prema natpisu, bio Ivan Krstitelj Škarpa s Hvara). Od crkve je izgrađena samo apside; očuvan je drveni model projekta crkve koji se također pripisuje G. Beatiju. U crkvi Sv. Ane nad gradom je freska s potpisom T. Kokolje, čije se slike čuvaju i u samostanu Sv. Antuna. U crkvi Sv. Nikole srebrno je raspelo pripisano Tizianu Aspettiju (Venecija XVI. st.). — U Zavičajnome muzeju (palača Bujović) skupljeni su različiti predmeti iz prošlosti, među kojima se ističe nekoliko portreta uglednih Peraštana. U zgradi stare pomorske škole, u kojoj su učili pitomci Petra Velikoga, nalazi se muzej vezan za domaću pomorsku tradiciju. — Ispred Perasta nalaze s dva otočića. Jedan je prirodan, na njemu se nalazi benediktinski samostan s crkvom Sv. Jurja; drugi je nastao nasipanjem zemlje a na njemu je barokna crkva → *Gospa od Škrpjela*.

LIT.: N. Luković, Boka Kotorska, Kotor 1953. — I. Zdravković, Bujovićeva palata u Perastu i njena restauracija, Anali — Dubrovnik, 1956. — Horvat — Matejčić — Prijatelj, Barok. R.

PERCAN, Renato, slikar i grafičar (Trget kraj Labina, 29. X. 1936). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1966 (A. Kinert). Živi u Medulinu. U svojim crtežima i grafikama polazi od figuralnih, organskih elemenata i gradi maštovite forme snažne ekspresivnosti (*Ikarova iluzija*, 1978; *Nedovršena Apokalipsa*, 1980; *Danteov krug*, 1985). U narativnim kompozicijama živom i preciznom linijom postiže dramatičan slikarski učinak. Ilustrirao je zbirke pjesama *Put k mramoru* M. Sinčića (1968) i *Tijesna zemlja* M. Balote (1983). Bavi se primijenjenom grafikom. — Samostalno je izlagao u Puli, Novome Sadu, Rovinju, Labinu, Rijeci, Opatiji, Somboru, Dubrovniku, Buzetu, Poreču, Grazu i Milanu.

LIT.: R. Degni, Renato Percan (katalog), Milano 1978. — V. Ekl, 10 istarskih umjetnika (katalog), Zagreb 1985. Ž. Sa.

PERČIĆ, Vinko, kolekcionar (Hrvatski Majur kraj Subotice, 20. II. 1911 — Subotica, 24. XI. 1989). Studirao je medicinu u Grazu i Parizu, diplomirao u Grazu 1937. Radio je u Gradskoj bolnici u Subotici gdje je otvorio i privatnu liječničku ordinaciju. Od 1936. bavio se skupljanjem umjetnina. Svoju vrijednu zbirku poklonio je 1989. gradu Zagrebu. Ona sadrži djela istaknutih hrv. slikara XIX. i XX. st. (V. Bukovac, M. Cl. Crnčić, V. Becić, O. Herman, Lj. Babić, M. Trepše, M. Uzelac, K. Hegedušić, V. Filakovac, F. Kulmer, I. Rabuzin, I. Generalić) te kipara I. Meštrovića, F. Kršinića i O. Nemona, potom djela eur. majstora XVI—XX. st. (A. Dürer, F. Goya, H. Matisse, H. Moore), zbirku modernoga madž. slikarstva, slike srp. umjetnika XIX. i XX. st. te zbirku portreta samoga donatora.

LIT.: V. Zlamalik, Umjetnine iz donacije dr. Vinka Perčića (katalog), Zagreb 1989. — Isti, Donacija na »putujućoj izložbi«. Uz godišnjicu smrti donatora dr. Vinka Perčića, Profil, 1991. V. Fo.

PERČIĆ-ČALOGOVIĆ, Iva, povjesničarka umjetnosti i konzervatorica (Zagreb, 14. XI. 1918). Povijest umjetnosti studirala u Beču (1937/38), potom u Zagrebu gdje je diplomirala 1946. i doktorirala 1966. (*Ikonografija srednjovjekovnih istarskih fresaka*). Bila je konzervatorica u Regionalnome zavodu za zaštitu spomenika u Rijeci od njegova osnutka (1951—73. ravnateljica Zavoda) te redovna profesorica na Pedagoškome fakultetu u Rijeci (1981—86) za ikonologiju i umjetnost sr. vijeka. Istraživala je poglavito zidno slikarstvo Istre.

BIBL.: Rad zadarskog graditelja i kipara Jurja Dimitrova u Rijeci, Prilozi — Dalmacija, 1954; Konzervatorski radovi u Istri i Hrvatskom primorju od 1955. do 1958, Zbornik zaštite spomenika kulture (Beograd), 1959, 10; Legenda o hodočasnici Sv. Jakova na zidnim slikarijama u Barbanu, Peristil, 1962, 5; Zidno slikarstvo Istre (katalog), Zagreb 1963; Ikonografija Vincenta iz Kastva, Bulletin IAZU, 1977, 1; Legenda o martiriju Sv. Pelagija na freskama stancije Silić, Jadranski zbornik, 1982—85, 12. V. Fo.

P. PERIĆ, Žaljarice. Zagreb, Moderna galerija

PERČINLIĆ, Ljubomir, slikar (Zenica, 28. V. 1939). Akademiju završio u Beogradu 1966 (N. Gvozdenović). Član grupe »Prostor-oblik« od 1976; od 1988. predaje na Akademiji u Sarajevu. U početku slika mrtve prirode i krajolike, na tragu Cézannea (*Bosanski pejzaž*, 1960). Približavajući se apstrakciji reducira boju, a geometrijske oblike utapa u sivo-plavi ili srebrni ton (*Slika VIII. — A*, 1966). Oko 1980. daljom redukcijom boja približava se primarnome slikarstvu, a s konceptualnog se motrišta priklanja radikalnome izrazu informela (*Kvadrat — I*, 1985; *Bijelo polje III*, 1990). Radi crteže u kombiniranim tehnikama i na podlogama od različitih materijala. Od 1980. radi skulpture od željeza i drva. — Samostalno izlagao u Zenici, Beogradu, Zagrebu, Mostaru, Sarajevu, Osijeku i Rijeci.

LIT.: S. Bernik, Ljubomir Perčinlić (katalog), Zenica 1976. — M. B. Protić, Ljubomir Perčinlić (katalog), Zagreb 1985. — M. Šolman, Ljubomir Perčinlić (katalog), Zagreb 1992. — Z. Maković, Ljubomir Perčinlić (katalog), Zagreb 1994. K. Ma.

PERGOLI, Carlo, arhitekt (Rijeka, 8. VII. 1870 — ?, 1928). Arhitektonsko je risanje diplomirao na Kraljevskome institutu lijepih umjetnosti u Veneciji 1894. U Rijeci radi kod graditelja G. Zammattija (do 1898) i F. Matiasija (1898—1902), a u Gradskome građevnom uredu od 1902. do kraja života. Projektira u stilu kasnoga historicizma, od 1906. preuzima elemente bečke secesije. Važniji su mu radovi: mauzolej obitelji Osoinak (1898), obnova župne crkve u Drenovi (1901), ubožnica »Frattelli Brancheta« (današnja zgrada Medicinskoga fakulteta, 1906), nova ribarnica na Velikoj tržnici (1915).

LIT.: R. Matejčić, Povijest gradnje pokrivenih tržnica u Rijeci, u monografiji: Gradska tržnica Rijeka, Rijeka 1981, str. 27—33, 36. — A. Antoniazzi, Arte e artisti figurativi a Fiume dal 1900 al 1945, Fiume (Padova), 1982, 2. — R. Matejčić, Kako čitati grad, Rijeka 1988. Ra. Mat.

PERIĆ, Pavao, kipar (Ercegovci kraj Dicma, 1. II. 1907 — Zagreb, 14. VII. 1978). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1927 (R. Frangeš-Mihanović, I. Kerdić, F. Kršinić). Prvi put izlagao 1939. Radi skulpture u glini, kamenu, bronci i drvu. U ciklusu terakota s likovima žena iz Zagore ističe vezu čovjeka i zavičaja (*Dalmatinka*, 1943; *Drvarica*, 1944). U figuralnim kompozicijama monumentalne mase naglašava individualan izraz i intimni značaj motiva (*Žaljarice*, oko 1945). U svojim skulpturama u kamenu oslanja se na klasičan kiparski koncept; u portretima lica naznačuje izravno u materijalu (*Glava Dugopoljke*, 1957). Reljefe i skulpture u drvu svodi gotovo na znak, približavajući se pučkome izrazu (*Vodonoša*, 1973; *Dicmanka*, 1975). Autor je nekoliko memorijalnih spomenika (Divošelo 1949, Biograd na moru 1953, Udbina 1955, Gospić 1958). Ostavio znatan opus crteža. — Samostalno je izlagao u Zagrebu (1951, 1957, 1975, 1976), Beogradu (1952, 1958), Beču (1952), Rijeci (1958), Lausanni (1960), Splitu (1962) i Dubrovniku (1967). Retrospektiva mu je priređena u Zagrebu 1983.

LIT.: M. Baričević, Pavao Perić (katalog), Zagreb 1976. — Z. Tonković, A. Adamec i M. Baričević, Pavao Perić 1907—78 (katalog), Zagreb 1983. Ma. B.

PERIĆ, Šime, slikar (Antofagasta, Čile, 10. III. 1920). Studirao je fresko-slikarstvo na École des beaux arts u Parizu 1949, a diplomirao na Akademiji za primenjenu umetnost u Beogradu 1952. Bio je suradnik Majstorske radionice K. Hegedušića u Zagrebu 1952—57. Od 1947. bavi se kopiranjem srednjovj. fresaka u Hrvatskoj (Istra), Srbiji i Makedoniji. Bio je član umj. grupe »Mart« (1957—68), član Galerije »Forum« od 1969. i profesor na Akademiji u Zagrebu 1969—84. Već oko 1955. naziru se počeci Perićeve apstrakcije (*Plava slika*, 1955); u sljedećim godinama slikar formira čist lik. govor prepun mrlja i slučajnih ritmova. U slikama iz toga razdoblja prevladavaju gesta i akcija (*Nemir*, 1959), nakon čega se tašistička površina postupno smiruje u informelu (*Kompozicija III*, 1961). Između 1962—68. P. razrađuje prethodna lik. iskustva, te poč. 70-ih godina započinje novu fazu kružnih elastičnih formi snažne pikturalne izražajnosti (*Školjka*, 1970; ciklus *Atlantida*, od 1975). — Samostalno je izlagao u Zagrebu (1958, 1960, 1971, 1976, 1978, 1992), Splitu (1971, 1979), Skoplju (1975), Zadru (1977), Hvaru (1978), Čakovcu (1980) i Varaždinu (1985).

LIT.: Z. Rus, Šime Perić, Zagreb 1988/89. — N. Beroš, Šime Perić, Kontura, 1992, 11—12. Ž. Kć.

PERINIĆ, Damir, arhitekt (Zagreb, 24. VI. 1940). Studij arhitekture završio u Zagrebu 1963 (V. Turina), a urbanizma u Urbanističkome institutu u Parizu 1968. Od 1965. djeluje u Parizu gdje u okviru ateljea »Andrault et Parat« te »Gamma« radi na projektima za stambene zgrade, osnovnu

Š. PERIĆ, *Školjka*

školu i gimnaziju u Creitelu (1973), stambene zgrade i školu u Epernayju (1973) te projekte na revitalizaciji središta Epernayja (1978). Istražujući mogućnosti korištenja prirodnih izvora energije realizira »Kuću na suncu i vjetar« u Emanceu (1976). God. 1980. u zajednici s M. Perinić osniva vlastiti atelje, u okviru kojega rade projekte za rekonstrukcije stambenih naselja u Dreuxu (1980—82), Cézanneu (1981—83), Issyju (1981—83), Epernayju (1990), Orléansu (1990—94), Farebersvilleu (1994), te za gradsko polivalentno sportsko središte Epernayja (1988). Realizacijom projekta bioklimatske rehabilitacije pri rekonstrukciji kolektivnih stambenih zgrada građenih 1950—56. u naselju Lièvre d'or u Dreuxu (1983) među prvim u Europi uspješno ostvaruju uštedu energije za grijanje. — Sudjeluje na natječajima za crkvu u Novome Virju (I. nagrada, 1986) i Zapolju (I. nagrada, 1986).

LIT.: J. B. Ménéard, Maisons solaires, Paris 1981. — Guide de la France solaire, Paris 1982. — Architecture solaires en Europe, Nice 1982. — H. Martin, Le guide de l'architecture moderne à Paris, Paris 1988. — J. Boje, Sonce v vašem domu, Ljubljana 1993. J. M. M.

PERINIĆ, Maja, arhitektica (Split, 10. X. 1939). Studij arhitekture završila u Zagrebu 1963 (V. Turina). Od 1965. djeluje u Parizu gdje u okviru ateljea »Autheman« i »Le Conter« radi projekte za središte novoga grada Evryja, sveučilište u Point à Pitreu, te trgovačkoga centra »Quatre Temps« u novoj pariškoj četvrti Défense. Od 1980. djeluje u zajednici s D. Perinićem u vlastitu ateljeu.

PERISTIL, zbornik radova za povijest umjetnosti što ga izdaje Društvo povjesničara umjetnosti Hrvatske od 1954. Objavljuje znanstvene radove iz područja povijesti lik. umjetnosti u Hrvatskoj od antike do sred. XX. st. Do 1994. izišlo je 36 brojeva; odgovorni su urednici bili M. Prelog (do 1957), G. Gamulin (do 1970), V. Zlamalik i od 1990. R. Ivančević, a ostali članovi redakcije M. Gorenc, Z. Vinski, T. Stahuljak i A. Deanović.

D. PERINIĆ, pokrajinsko sjedište U.D.A.F.-a u Orléansu

